

Skoro každé dítě, které přichází do školy se už umí podepsat hůlkovým písmem. Této skutečnosti využívá genetická metoda čtení, podle níž se vyučuje i u nás.

Touto metodou se učilo čtení do roku 1951, kdy bylo v ČSR vytvořeno tzv. jednotné školství, které povolovalo pouze jednu metodu výuky čtení – analyticko-syntetickou (slabikovací) = kdy se spojují hlásky do slabik, a pak se teprve přechází k samotnému čtení celých slov. (Má-ma má ma-so.)

Ve školním roce 1995-96 se souhlasem MŠMT ČR paní PhDr. Jarmila Wagnerová, CSc., vytvořila projekt, jehož cílem bylo využít myšlenek a zkušeností s genetickou metodou českého elementaristy, avantgardního učitele, představitele české reformní pedagogiky a spisovatele pro děti Josefa Kožíška. V roce 1913 vyšla jeho čítanka Poupata, která stále zůstává vzorem pro tvorbu českých slabikářů.

Při výuce čtení genetickou metodou (tzv. hláskovací), se vyhláskuje slovo po jednotlivých hláskách a následně se přečte celé najednou (např. L-E-S = LES).

Výuka čtení začíná pouze velkými tiskacími písmeny, které jsou dětem bližší. Je pro ně snadnější a lépe si zapamatují jejich grafickou podobu. Číst se tedy naučí prostřednictvím velkých tiskacích písmen.

Teprve poté se přechází na malou tiskací abecedu a žáci, jsou seznamováni i s psacím písmem. Do té doby zaznamenávají své myšlenky, slova a věty hůlkovým písmem. Psací písmo se učí až ve druhém pololetí, což nabízí dostatek času k procvičování ruky a prstů uvolňovacími a kresebnými cviky i různými pracovními činnostmi. Samotné hláskování pomáhá dětem i při psaní, neboť si vybavují postupně jednotlivá písmena a nedochází tolik k jejich vynechávání. Hlavní myšlenkou je naučit děti číst s porozuměním, a to již od samého počátku, což jim vyhláskování slova a jeho celé přečtení umožňuje. **Děti se učí od samého počátku čtení s porozuměním.**